

zasądzony od strony przeciwnej tylko wówczas, gdy strona, która koszty te poniosła, zgłosi wniosek o ich zasądzenie przed zamknięciem posiedzenia bezpośrednio poprzedzającego wydanie orzeczenia.

2. Arbitraż zasądza ponadto tytułem kosztów postępowania od strony, którą te koszty obciążają, na rzecz strony przeciwnej ryczałt na pokrycie kosztów ogólnych związanych z prowadzeniem sporu arbitrażowego w wysokości 50% opłat arbitrażowych, nie więcej jednak niż 4 000 zł, jeżeli dochodzenie praw lub obrona wymagały znacznego nakładu pracy.

§ 102. 1. Koszty postępowania obciążają stronę przegrywającą spór. Jeżeli strona nie przegrywa sporu w całości, koszty postępowania rozdziela się stosunkowo lub znosi się wzajemnie.

2. Strona pozwana nie ponosi kosztów postępowania mimo zasadności roszczenia strony przeciwnej, jeżeli nie dała powodu do wytoczenia sporu i przy pierwszej czynności uznała żądanie wniosku i je zaspokoila.

3. Arbitraż może obciążyć stronę kosztami postępowania niezależnie od wyniku sporu, jeżeli postępowanie zostało spowodowane niewłaściwym zachowaniem się strony, a w szczególności uchyleniem się od złożenia wyjaśnień, udzieleniem wyjaśnień niezgodnych z prawdą lub opóźnionym powołaniem lub złożeniem dowodów.

§ 103. Arbitraż, ustalając, że dochodzenie roszczenia jednym wnioskiem arbitrażowym przeciwko kilku pozwanym było nieuzasadnione, może pobrać dodatkowo od powoda do 50% opłaty arbitrażowej od wniosku, nie mniej jednak niż 1 000 zł, w stosunku do każdego z pozwanych, w odniesieniu do których dochodzenie roszczenia było nieuzasadnione.

§ 104. Jeżeli na skutek niestosowania się strony do przepisów postępowania arbitrażowego nastąpiła konieczność uzyskania dodatkowych wyjaśnień lub dowodów albo dokonania innych czynności, arbitraż może — niezależnie od wyniku sporu — nałożyć na stronę obowiązek pokrycia powstałych w związku z tym kosztów w wy-

sokości zryczałtowanej; nie mniej niż 500 zł i nie więcej niż 4 000 zł.

§ 105. Opłaty arbitrażowe i inne należności arbitrażowe uiszczą się na poczet dochodów budżetowych Państwowego Arbitrażu Gospodarczego.

Rozdział 18

Udział członków zespołów orzekających w posiedzeniach.

§ 106. 1. Zakład pracy jest obowiązany zwolnić pracownika od pracy w celu pełnienia obowiązków członka zespołu orzekającego. Czas zwolnienia od pracy nie może przekroczyć dwunastu dni w ciągu roku.

2. Za czas zwolnień od pracy przewidzianych w ust. 1 osoba wyznaczona na członka zespołu orzekającego zachowuje prawo do wynagrodzenia w swoim zakładzie pracy.

§ 107. Przepisy § 106 stosuje się odpowiednio do członków Rady Państwowego Arbitrażu Gospodarczego.

Rozdział 19

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 108. 1. Postępowanie wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia toczy się od tej chwili według przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Czynności dokonane w czasie przed dniem wejścia w życie rozporządzenia są skuteczne, jeżeli odpowiadają przepisom dotychczasowym.

§ 109. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 listopada 1975 r. w sprawie postępowania arbitrażowego (Dz. U. Nr 39, poz. 209).

§ 110. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

256

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 września 1983 r.

w sprawie warunków zatrudnienia oraz zasad awansowania dyplomowanych bibliotekarzy i dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej w szkołach wyższych.

Na podstawie art. 143 ust. 1 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1982 r. Nr 14, poz. 113 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na stanowisku bibliotekarza dyplomowanego lub dyplomowanego pracownika dokumentacji naukowej może być zatrudniona osoba, która:

- 1) ukończyła studia wyższe i uzyskała tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera, lekarza lub tytuł równorzędny,
- 2) posiada odpowiedni staż pracy bibliotecznej, dokumentacyjnej, archiwalnej lub muzealnej albo na stanowiskach nauczyciela akademickiego,
- 3) posiada predyspozycje do podjęcia działalności badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej,

4) złożyła z wynikiem pomyślnym państwowy egzamin bibliotekarski lub państwowy egzamin z informacji i dokumentacji naukowej przed komisją, o której mowa w § 3 ust. 2, lub została z niego zwolniona po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego.

§ 2. 1. Do zajmowania stanowiska bibliotekarza dyplomowanego lub dyplomowanego pracownika dokumentacji naukowej jest wymagany następujący staż pracy:

- 1) dla stanowiska starszego kustosa dyplomowanego i starszego dokumentalisty dyplomowanego — co najmniej 4 lata pracy na stanowisku kustosa dyplomowanego lub dokumentalisty dyplomowanego,
- 2) dla stanowiska kustosa dyplomowanego i dokumentalisty dyplomowanego — co najmniej 2 lata pracy na stanowisku adiunkta bibliotecznego lub adiunkta

dokumentacji naukowej albo 8 lat pracy w służbie bibliotecznej, w służbie informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej, w służbie archiwalnej lub muzealnej,

- 3) dla stanowiska adiunkta bibliotecznego i adiunkta dokumentacji naukowej — co najmniej 2 lata pracy na stanowisku asystenta bibliotecznego lub asystenta dokumentacji naukowej albo 6 lat pracy w służbie bibliotecznej, w służbie informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej, w służbie archiwalnej lub muzealnej,
- 4) dla stanowiska asystenta bibliotecznego i asystenta dokumentacji naukowej — co najmniej 4 lata pracy w służbie bibliotecznej, w służbie informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej, w służbie archiwalnej lub muzealnej albo na stanowisku pracownika naukowo-dydaktycznego lub pracownika naukowego.

2. Do okresu pracy warunkującego prawo do zajmowania stanowisk określonych w ust. 1 osobom zatrudnionym na stanowisku docenta oraz osobom posiadającym stopień naukowy doktora habilitowanego zalicza się staż pracy dydaktycznej lub naukowej. Osobom posiadającym stopień doktora staż pracy dydaktycznej lub naukowej zalicza się do okresu pracy warunkującego zajmowanie stanowisk określonych w ust. 1 pkt 3.

3. Dla absolwentów magisterskich studiów bibliotekoznawstwa i informacji naukowej, historii — specjalność w zakresie archiwistyki oraz absolwentów studiów podyplomowych z zakresu bibliotekoznawstwa i informacji naukowej okres stażu wynosi co najmniej rok.

§ 3. 1. Państwowy egzamin bibliotekarski oraz państwowy egzamin z informacji i dokumentacji naukowej jest sprawdzianem wyższych kwalifikacji zawodowych w zakresie bibliotekoznawstwa i informacji naukowej.

2. Państwowy egzamin bibliotekarski i państwowy egzamin z informacji i dokumentacji naukowej składa się przed państwową komisją powołaną przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki na okres 3 lat spośród profesorów, docentów i doktorów habilitowanych oraz starszych kustoszy dyplomowanych i starszych dokumentalistów dyplomowanych z tytułem doktora w liczbie 26 osób, w tym przewodniczącego, dwóch zastępców przewodniczącego i sekretarza komisji.

3. Członkom komisji za udział w jej posiedzeniach przysługuje wynagrodzenie na zasadach i w wysokości przewidzianej za udział w posiedzeniach komisji resortowych.

§ 4. 1. Komisja, o której mowa w § 3 ust. 2, przeprowadza postępowanie kwalifikacyjne, mające na celu ocenę dotychczasowego dorobku zawodowego i naukowego kandydata.

2. W wyniku postępowania kwalifikacyjnego komisja może kandydata:

- 1) zwolnić całkowicie z egzaminu lub
- 2) zwolnić tylko z pracy pisemnej albo
- 3) zwolnić z części specjalistycznego egzaminu ustnego lub
- 4) dopuścić do egzaminu bibliotekarskiego albo egzaminu z informacji i dokumentacji naukowej.

§ 5. 1. Z egzaminu są zwolnione całkowicie osoby zatrudnione na stanowisku profesora lub docenta, o ile ich działalność naukowa dotyczy bibliotekoznawstwa, informacji naukowej lub archiwistyki, i posiadające stopień naukowy doktora habilitowanego lub doktora nauk humanistycznych z zakresu bibliotekoznawstwa, informacji naukowej lub archiwistyki.

2. W wyniku postępowania kwalifikacyjnego z całości egzaminu lub jego części mogą być zwolnione:

- 1) osoby zatrudnione na stanowisku profesora, docenta lub posiadające stopień naukowy doktora habilitowanego innych dyscyplin niż wymienione w ust. 1, po 2-letnim stażu pracy w bibliotece naukowej,
- 2) osoby posiadające tytuł doktora innych dyscyplin naukowych, z ukończonymi studiami podyplomowymi z zakresu bibliotekoznawstwa lub z zakresu informacji naukowej, wykazujące się co najmniej 2-letnim stażem pracy w bibliotece naukowej lub ośrodku informacji naukowej,
- 3) osoby posiadające tytuł zawodowy magistra bibliotekoznawstwa, magistra informacji naukowej, lub magistra historii — specjalność w zakresie archiwistyki lub posiadające tytuł zawodowy magistra innych kierunków i ukończone studia podyplomowe z zakresu bibliotekoznawstwa lub informacji naukowej, o ile wykazują się co najmniej 8-letnim stażem pracy w bibliotece naukowej lub ośrodku informacji naukowej na stanowisku asystenta, adiunkta, kustosa lub starszego dokumentalisty. Staż ten powinien być udokumentowany wymiernymi, dobrymi ocenami posiadanych kwalifikacji i efektów pracy naukowej lub dydaktycznej z zakresu bibliotekoznawstwa albo informacji naukowej, a także pozytywną oceną pracy magisterskiej.

§ 6. Do państwowego egzaminu bibliotekarskiego i państwowego egzaminu z informacji i dokumentacji naukowej może być dopuszczona osoba odpowiadająca wymogom określonym w § 1 pkt 1—3, która legitymuje się zaświadczeniem o zdanym egzaminie z dwóch języków obcych i została skierowana przez bibliotekę lub ośrodek informacji naukowej.

§ 7. 1. Państwowy egzamin bibliotekarski oraz państwowy egzamin z informacji i dokumentacji naukowej składa się z obrony przedłożonej pracy pisemnej i z egzaminu ustnego.

2. Przedłożenie pracy pisemnej z zakresu wybranej i zgłoszonej specjalizacji i jej obrona są wymagane od osób, które nie posiadają publikacji naukowych lub których publikacje nie zostały uznane za wystarczające do zwolnienia z egzaminu wstępnego w wyniku postępowania kwalifikacyjnego. Pracę należy przedłożyć na 3 miesiące przed terminem jej obrony.

3. Egzamin ustny składa się:

- 1) z części ogólnozawodowej, polegającej na sprawdzeniu stopnia orientacji kandydata w problematyce organizacji nauki i kultury oraz ogólnych problemów bibliotekoznawstwa i informacji naukowej,
- 2) z części specjalistycznej, polegającej na sprawdzeniu stopnia znajomości przez kandydata zagadnień wybranej przez niego specjalizacji.

4. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki ustali szczegółowy zakres tematyczny i określi specjalizacje będące przedmiotem egzaminu pisemnego oraz sposób przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 1.

§ 9. 1. Awansowanie na stanowisko kustosa dyplomowanego i adiunkta bibliotecznego oraz dokumentalisty dyplomowanego i adiunkta dokumentacji naukowej następuje po stwierdzeniu podwyższenia specjalistycznych kwalifikacji naukowych i zawodowych oraz wyróżniającej się pracy zawodowej, dydaktycznej lub naukowej.

2. Awansowanie na stanowiska starszego kustosa dyplomowanego i starszego dokumentalisty dyplomowanego następuje po ocenie dorobku naukowego w zakresie bibliotekoznawstwa lub informacji naukowej oraz po stwierdzeniu podwyższenia specjalistycznych kwali-

akcji zawodowych i wyróżniającej się pracy zawodowej, dydaktycznej lub naukowej.

3. Z wnioskiem o awansowanie, zaopiniowanym przez radę biblioteczną lub odpowiednią radę naukową, występuje dyrektor biblioteki głównej lub ośrodka informacji naukowej.

§ 10. W zakresie ustalonym niniejszym rozporządzeniem traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1967 r. w sprawie warunków zatrudniania w

instytutach naukowo-badawczych, w Polskiej Akademii Nauk i w szkolnictwie wyższym bibliotekarzy dyplomowanych i pracowników służby bibliotecznej oraz dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej i dokumentalistów służby informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej (Dz. U. Nr 14, poz. 63).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

257

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 22 września 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad zajmowania i opróżniania lokali położonych w hotelach pracowniczych.

Na podstawie art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1983 r. Nr 11, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie zasad zajmowania i opróżniania lokali położonych w hotelach pracowniczych (Dz. U. Nr 25, poz. 149) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o hotelu pracowniczym stałym, należy przez to rozumieć także kwaterę prywatną najmowaną na cele zbiorowego zakwaterowania.”

b) dodaje się nowy ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W celu zapewnienia okresowego zbiorowego bądź indywidualnego zakwaterowania pracowników zamieszczeniych, a w szczególności uzasadnionych wypadkach także pracowników zamieszkujących stale w miejscowości, w której są zatrudnieni bądź wykonują pracę, zakłady pracy mogą prowadzić hotele pracownicze, najmować kwatery prywatne lub zawierać umowy najmu miejsc hotelowych z jednostkami gospodarki społeczno-ekonomicznej prowadzącymi zbiorowe zakwaterowanie.”

c) w ust. 4 po wyrazach: „jednostki usług socjalno-bytowych” dodaje się wyrazy: „oraz inne jednostki”.

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. W hotelu pracowniczym można zakwaterować okresowo:

1) pracowników zamieszczeniych zatrudnionych w zakładzie pracy prowadzącym hotel pracowniczy oraz pracowników zamieszczeniych innych zakładów pracy — na podstawie umowy zawartej między zakładami pracy,

2) młode małżeństwa — jeżeli przynajmniej jeden z małżonków jest uprawniony do korzystania ze zbiorowego zakwaterowania oraz jeżeli jeden z małżonków oczekuje na przydział mieszkania,

3) pracowników zamieszczeniych przebywających na urloпах wychowawczych,

4) innych pracowników zakładu pracy znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji życiowej, oczekujących na przydział mieszkania,

5) dzieci osób wymienionych w pkt 1—4 będące na ich wyłącznym utrzymaniu, jeżeli pobierany jest na nie zasiłek rodzinny przez te osoby,

6) osoby skierowane przez właściwe miejscowo biura zakwaterowania — na warunkach pełnej odpłatności.

2. Wolne pomieszczenia w hotelu pracowniczym stałym powinny być zgłaszane do właściwych miejscowo biur zakwaterowania w celu ich udostępnienia osobom poszukującym noclegu. Nie dotyczy to hotelu położonego na terenie, na który wstęp dla osób nie będących pracownikami zakładu pracy jest wzbroniony.

3. Osoby wymienione w ust. 1 pkt 1—4 i pkt 6 mogą zajmować w hotelu pracowniczym miejsce w pokoju, samodzielny pokój bądź lokal, a dzieci tych osób należy zakwaterować z tymi osobami w jednym pokoju (lokalu).”

3) w § 5 ust. 3, w § 6 ust. 2, w § 7 ust. 2 i w § 9 ust. 1 wyrazy: „z radą zakładową” zastępuje się wyrazami: „z zakładową organizacją związkową”.

4) w § 6 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „pracownika zamieszczeniych”.

5) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. Wysokość opłat ponoszonych za zakwaterowanie w hotelach pracowniczych przez pracowników i inne osoby uprawnione z tytułu zatrudnienia w zakładach i jednostkach budżetowych określa odrębne przepisy”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: S. Ciosek

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 1040-1300-83.

Cena 24,00 zł